

HARLEQUIN®

039
AUGUST

Romantika

TERESA CARPENTER

*Härra linnapeaga
lendab sädemeid*

Teresa Carpenter
Sparks Fly with Mr. Mayor
2010

Kõik selle raamatu kopeerimise ja igal moel levitamise õigused kuuluvad Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-le. Kaanekujundus pärineb Harlequin Enterprises II B. V./S.à.r.l.-lt ja kõik selle levitamise õigused on seadusega kaitstud. See teos on väljamõeldis. Selles esinevad nimed, tegelaskujud, paigad ja sündmused on kas autori kujutluse vili või väljamõeldis. Mis tahes sarnasus tegelike elus või surnud isikute, äriettevõtete, sündmuste või paikadega on täiesti juhuslik.

Toimetanud Anu Rooseniit
Korrektor Inna Viires

© 2010 by Teresa Carpenter
© 2011 Kirjastus ERSEN

® ja TM litsentseeritud kaubamärgid kuuluvad Harlequin Enterprises Limitedile. Kaubamärgid, mis on tähistatud märgiga ®, on registreeritud Eestis ja/või Siseturu Harmoniseerimise Ametis või mõnes muus riigis.

B08227511
ISBN 978-9949-25-089-9

Nüüd kõik raamatud meie veebipoest www.ersen.ee ja
e-raamatud www.ebooks.ee

Armas lugeja!

Mõnikord kirjanikul veab ning ta satub tegelaskuju peale, kes teda tõeliselt võlub. Cole Sullivan oli minu jaoks just selline imeline tüüp. Ta tõesti usub, et tema „armatse nendega ja suudle siis hüvastijätuks” suhtumine on igati noobel. Kui lahtiste kaartidega mängida, ei kaasne sellega tulevikus mingeid haavatud tundeid. Ta on ka piisavalt karismaatiline, et alati puhta nahaga pääseda ning oluliste naistega head suhted säilitada.

Lõpuks kohtub Cole väärilist vastast noore lese näol, kel on omakorda raskusi pühendumisega, ja ühe äärmiselt varaküpse jõnglasega. Peresidemed seovad Cole'i ja Dani ühte, olgugi et linna poliitika nad ühiskondlikus küsimuses vastasleeridesse paigutab. Vaatamata kõigile pingutustele teineteist maha jätta, läheb elu ikkagi oma teed ja lõpuks ootab neid ees peadpööriv kukkumine – otse armastuse sügavikku.

Soovin, et nende lugu valmistaks sulle rõõmu.

Teresa Carpenter

Mike'ile ja Christyle.

See raamat ei oleks iial valmis saanud, kui teie ei
oleks mulle möödunud aastal abiks olnud.

Ja emale ning Kathyle
kannatlikkuse, toetuse ja armastuse eest.

Esimene peatükk

„Kui ma suureks saan, abiellun Cole’iga,” teatas peenike hääl tagaistmel.

„Tõesti?” Dani Wilder heitis tahavaatepeeglist pilgu oma kolmeaastasele tütrele. Lapse mahagonikarva lokid olid nagu täiuslik sulam isa tumedatest šokolaadistest juustest ja Dani enda läikivatest vasekarva kiharatest. Saatus oli õnnistanud tütart isa sügavsiniste silmadega, sest Dani enda silmad olid ebamääraselt hallid. **Faith vastas ema pilgule ja naeratas.**

“Jap,” kinnitas ta pulmaplaane. Maldamata iial vaikselt istuda, toksis ta mustas nahkkingas jalakesega istme seljatuge. „Ta ütleb, et ma olen tema number üks kullake.”

Dani krigistas hambaid ja otsustas härra Cole Sulivaniga esimesel võimalusel vestelda. Ta pähe ilmus kujutlus mehest – rohmakalt kena, naaritsmustade juuste ja säravsiniste silmadega. Ta oli pikk ja laiaõlgne, aga kiitsaka jooksjakehaga.

Nad olid kümme kuud tagasi Paradise Pinesi kolinud ja ta polnud jõudnud veel nädalatki selles linnas veeta, enne kui linnapea naisteküti kuulsus temani jõudis. Täielik hurmur, armasta-ja-lahku-tüüpi. Ja mis Danisse puutub, siis rohkem polnudki vaja teada. Sellel, et maha jäetud naised mingil müstilisel põhjusel

temasse kenasti suhtusid, ei olnud mingit tähtsust. Oma pisitüdruku pähe ta seda meest ei lase!

Dani keeras vasakule restorani parklasse ja otsis vaba kohta. Nad läksid parajasti lõunatama Samantha Sullivaniga, Dani parima sõbraga keskkoolipäevilt, ja Samantha perega.

Samantha oli ka põhjus, miks Dani oli just Paradise Pinesi valinud, kui otsustas Faithi kasvatamiseks väiksemasse ja turvalisemasse linna kolida.

„Kas sa ei arva, et peaksid minult küsima, enne kui lubad kellegagi abielluda?”

„Kui ma suureks kasvan, olen ma suur tüdruk. Aga ma küsin sult ikkagi, emme.”

Dani naeratas ja parkis oma hübriidauto vabale kohale kohe ukse lähedal. Tema õnn, et laps oli nii kuulekas. Ta keeras end tahapoole ja kohendas Faithi roosa kleidi palistust. Selle peal oli sobiv jakike; mõlemal riideesemel oli aktsendiks pisut musta ning jakki kaunistas kaks südamekujulist nööpi.

„Küll sa näed täna kena välja.”

Faith silis rahulolevalt oma seelikud. „Sina oled ka kena, emme.”

„Aitäh. Pea meeles, et pead täna hea laps olema. Käitu kenasti ja ära ulakust tee.”

Faith noogutas, Dani kõndis ümber auto ja päästis tüdruku lasteistmelt välja.

„Mis sa arvad, kas Cole võiks hoopis mu issiks hakata, selle asemel et abielluda? Siis ta võiks meiega koos elada ja ma ei peaks ootama, kuni ma suureks kasvan.”

Dani tundis südames valutorget ja vihastas, et polnud osanud seda küsimust oodata. Faithi kõige uuem ja suurem soov oli issi.

Dani tahtis nii väga Faithile öelda, et tal on isa. Ent kuigi ta näitas tütrele sageli isa pilte ja jutustas lugusid, oli kibe tõde ikkagi see, et päriselt tüdrukul isa ei olnud.

Laps tahtis kedagi, kellega mängida, keda austada ja kes talle õhtul teki peale paneks.

„See ei käi nii lihtsalt, kullake.” Eriti Cole Sullivani, kes kõige järgi otsustades on siduvate plaanide suhtes allergiline. Otsuse tegemine võtaks tal aega kaks sekundit ja kahtlused ei vaevaks teda kunagi.

„Miks ei käi?” Faith võttis Danil käest kinni ja nad kõndisid restorani suure puust ukse poole.

„Sest isa on pereliige. Sina ja mina juba oleme perekond.”

„Me ju võime Cole'ile öelda, et tema ka meie perekonda tuleks.”

Või siis mitte.

„See ei käi nii. Emmed ja issid peaksid teineteist armastama, aga ma ei tunnegi härra Sullivani.” See oli tõsi. Kuigi ta oli meest mitu korda näinud ning tunnistanud tema võimekust linnapeana, oli ta ainult kolm korda temaga samas seltskonnas viibinud ja alati oli läheduses ka teisi inimesi olnud. Dani oli alati distantssi hoidnud.

Cole oli Samantha mehevend. Faith tundis teda, sest Samantha hoidis kolm korda nädalas õhtupoo-

likuti Faithi. Dani oli aru saanud, et Cole'ile meeldib lastega mängida ja seetõttu käis ta seal üsna sageli.

„Ahsoo.” Täielikult löödud Faith ohkas pettunult.

Pisike draamakuninganna. Dani armastas teda, nii et tükid taga.

Uksekäepidemeni jõudnud, kostis nende selja taga puutrepilt saabaste klõpsumist.

„Siin mu lemmiktüdruk ongi,” ütles madal hääl ning lihaseline käsi küünitask ümber Dani ust avama.

Ehmunult vaatas naine üles, otse naerustesse sinisilmadesse.

„Cole!” Faith tuiskas, käed püsti, mehe pikkade jalgade suunas. „Mis sina siin teed?”

Hea küsimus. Dani võis vaid loota, et Cole ei kuulu pereliikmete sekka. Mees tõstis Faithi sülle ja Dani surus protestisoovi maha. Tütreste sihtis pilguga alla ema poole.

„Emme, vaata, ma olen sinust pikem.”

„Ma näen jah.” Dani pilk liikus tütrelt allapoole Cole Sullivanile. „Härra linnapea, kas võiksite ta maha panna? Tal läheb kleit kortsu.”

Mees kergitas üht musta kulmu, mis tekitas Danis tunde, et ta on üle reageerinud. Aga mees ei öelnud midagi.

„Sellest pole midagi, emme,” protestis hoopis Faith. Viis, kuidas ta pisikesed käed ümber Cole'i kaela põimis, väljendas tema arvamust päris selgelt.

„Ei, emal on õigus, see on ilus kleit ja me ei taha seda ära rikkuda.” Ettevaatlikult asetas mees Faithi jalgadele. „Aga palun.”

Seejärel pöördus mehe lõbustatud pilk Danile tagasi. „Pole vaja nii ametlik olla. Võid mind Cole’iks kutsuda.”

Kas ta naerab mu üle? On alles jultunud. Mul on ju ometi õigus oma tüdarta kaitsta, nagu mina õigeks pean.

„Kui vaba hetke leiate, tahaksin teiega nelja silma all rääkida”

Naeratus hajus, mees noogutas mitte-midagi-lubavalt. „Muidugi. Sullivanide pidu,” teatas mees kohale hõljunud ettekandjale.

Karmilt musta riidetatud teismeline kõndis tagasi oma leti juurde nimekirja kontrollima. Just siis avanesid suured ukSED uuesti ja Sullivanid voolasid restorani fuajeesse.

Järgnes kaos, kõik vahetasid tervitusi. Vennad surusid kätt. Nad olid küll enam-vähem sama pikad ja sama tumedad, aga kehaehitus oli sootuks erinev. Cole oli sale ja sitke, Alex aga jõulisem. Ta tõstis mängeldes sisse vankri, milles istus tema seitsmekuune poeg.

Dani teadis, et Sullivani vendi on kokku kuus. Need neli, keda ta kohanud oli, olid uskumatult kenad mehed – tugevad ja mehelikud, tumedate juuste ja siniste silmadega. Tal polnud mingit kahtlust, et kaksikud, keda ta ei tundnud, on sama sorti.

Ta ei loonud endale mingeid illusioone, et Samantha lootis teda ühe vennaga paari panna. Ent Dani tahtis lihtsalt oma tütart kasvatada ja äri üles ehitada. Ta heitis silmanurgast pilgu Cole Sullivani poole – tal lihtsalt poleks mehe jaoks aega.

Samantha hoidis oma kaheaastast last süles, sel ajal kui neljane Faithi kallistama tormas. Samantha astus lähemale, et ka ise kallistada, ja väike Seth kargas tema sülest Dani käte vahele.

„Tere, kullake,” Dani suudles pisikest ja naeratas sõbrannale. „Mul on hea meel, et kokku saime.”

„Minul ka.” Samantha haakis end Dani käevangu. „Meil on kindlasti lõbus. Kas neil on laud juba valmis?”

Ettekandja astus lähemale: „Palun süüpoole.”

Kui nad lauda jõudsid ja lapsed olid end kohale sättinud, peatas Cole Dani istumiselt. Kindel ja soe, peatus mehe käsi ta küünarnukil ja tõmbas ta seltskonnast eemale.

„Vabandage meid hetkeks. Räägime verandal paar sõna juttu.”

„Me ei pea seda kohe tegema,” protestis Dani ukse poole liikudes. „Pärast lõunat oleks väga hästi sobinud.”

„Ei.” Mees lasi ta vabaks alles siis, kui nad välja jõudsid. „Selliseid jutte tuleb rääkida võimalikult vara, siis ei ole valedel lootustel aega jõudu koguda.”

„Valedel lootustel?” kordas Dani. Millest ta küll räägib?

Cole istus sügaval veranda nurgas asuvale pingile ja viipas, et naine temaga ühineks. Dani istus ja leidis

end talle kaugelt liiga lähedal asuvat. Ta üritas eemale nihkuda ja oleks peaaegu pingilt maha pudenenud. Ta sirutas tasakaalu otsides käe ja toetas kogemata mehe jalale.

Enne kui ta käe ära jõudis tõmmata, tõusis mehe käsi tema oma peale ja patsutas seda.

Surmani ehmunud, vaatas Dani vabandavalt üles ja kohtas lahkete siniste silmade pilku.

„Sa oled ilus naine, Dani,” ütles Cole kõige pehmemal toonil, „ja ma olen kindel, et sa oled intelligentne ja nutikas ning mehi on sul jalaga segada. Aga sa lihtsalt ei ole minu tüüp.”

Naine pilgutas silmi ja üritas Cole'i ma-olen-niitore-mees-jutust läbi hammustada.

„Sa mõtled, et ma tahtsin sind välja kutsuda?”

„Pole mingit põhjust häbi tunda...”

„Mul pole häbi, ma olen kuri.” Dani tõmbas oma käe ta peost ära. „Ma tean, et ma pole sinu tüüp. Ilmselgelt olen ma liiga vana. Sulle meeldivad nooremad, oluliselt nooremad.”

Mehe silmad tõmbusid kitsamaks ja kehahoiak kaitsvaks.

„Millest sa räägid?”

„Ma räägin pulmaplaanidest, mida mu tütar pidas, kui täna siia sõitsime. Oled sa hull, et mõjutatavale kolmeaastasele selliseid asju räägid?”

„Ahaa.” Pinge leevenes. „Ma mõtlesin, et väljamõeldud kihlus juhiks ta tähelepanu kõrvale sellelt, mida tal tegelikult vaja on – isalt.”